

## **Beslissing van de Raad voor de Journalistiek**

**over de klacht van**

**M.G.**

**tegen**

**Belga**

Met een mail van 22 februari 2025 dient de heer M.G. een klacht in tegen het persagentschap Belga. Aanleiding is een artikel van 23 december 2024 onder de titel *Rechtbank Brugge: Huisarts krijgt 18 maanden cel met uitstel voor aanranding van twee patiëntes*. Hoofdredacteur Hans Vandendriessche antwoordt met een brief van 26 februari 2025. M.G. repliceert met een mail van 28 februari.

Een rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft via videoconferentie een hoorzitting gehouden op 3 juni 2025. Klager M.G. woonde de zitting bij. Voor Belga was hoofdredacteur Hans Vandendriessche aanwezig.

### **DE FEITEN**

Het artikel brengt verslag uit over de pleidooien en het vonnis in een rechtszaak waarbij een huisarts (klager) terecht stond voor de aanranding van twee patiëntes. In de inleiding van het artikel schrijft de journalist dat een 78-jarige man uit Torhout door de rechtbank in Brugge tot 18 maanden gevangenisstraf met uitstel is veroordeeld voor aantasting van de seksuele integriteit, dat het om een arts gaat en dat de man tevergeefs ontkende dat hij twee patiëntes betastte.

In het artikel schetst de journalist de feiten van de rechtszaak. Hij heeft het over twee jonge vrouwen die in 2023 naar de politie stapten. Ze verklaarden dat de arts hen ongewenst had aangeraakt en dat de man ongepaste opmerkingen zou hebben gemaakt. De journalist vermeldt dat de arts aan een slachtoffer vroeg met hoeveel mannen ze al tegelijk naar bed was geweest en dat hij met zijn kruis tegen haar achterwerk wreef.

De journalist identificeert de arts in het artikel met zijn initialen: M.G. In het artikel staat dat de advocaat van de arts uitlegde dat er zich volgens de dokter een emotioneel privégesprek ontspon toen een patiënte vertelde dat haar dochter voor justitie werkte. Waarna de journalist de advocaat citeert: *“Daarom heeft hij gevraagd of hij haar een knuffel mocht geven”*.

In het artikel staat dat er volgens G. ook bij het andere slachtoffer geen sprake was van seksuele handelingen. De journalist schrijft dat volgens de verdediging de borst van het slachtoffer tijdens een fietsproef per ongeluk uit haar sportbeha zou zijn gevallen. De journalist citeert ook het laatste woord van de arts. Daarin zegt hij dat hij zich onmogelijk kan verontschuldigen voor zaken die hij niet gedaan heeft.

Het artikel stelt verder nog dat de Orde der Artsen de arts voor twee weken schorste, maar dat dit enkel voor seksueel getinte opmerkingen was.

## DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

**KLAGER** is van mening dat de artikelen inbreuken bevatten op de artikels uit de Code over waarheidsgetrouwe berichtgeving, fair play en respect voor het privéleven.

### Waarheidsgetrouw berichten

In de artikelen worden de klachten en de inhoud van het vonnis beschreven als waar. Nergens spreekt de journalist in de voorwaardelijke zin.

De journalist gaat er ten onrechte van uit dat de aangehaalde klachten van de vrouwen de waarheid zijn. Het gaat om valse klachten. Nergens vermeldt de journalist dat er geen seksuele intenties of reacties waren.

De journalist schrijft:

*Toen een patiënte vertelde dat haar dochter voor justitie werkte, ontspon zich volgens de dokter een emotioneel privégesprek. "Daarom heeft hij gevraagd of hij haar een knuffel mocht geven."*

Dit klopt niet. De patiënte was een jaar eerder al op controle gekomen voor invaliditeit met o.a. nekklachten en fibromyalgie. Het kwam tot een emotioneel privégesprek van een uur dat onder meer ging over het feit dat ze ongelukkig was met haar autistische man, dat ze een scheve schaats had gereden, dat het uitgekomen was en dat ze een scheiding overwoog maar niet durfde. Dat was de reden van haar “overhoop” zijn.

*Met zijn kruis wreef hij ook tegen haar achterwerk.*

Ook dit is niet waar. In februari 2022 heeft klager de patiënte op identieke wijze onderzocht, met onder meer de test met de vinger-grond-afstand waarbij klager zijwaarts kijkt en mogelijks met zijn dij de zijkant van het bekken wat aanraakt. Dit is totaal anders dan de afgelegde verklaring die omschreven wordt als “*Met zijn kruis wreef hij ook tegen haar achterwerk*”. Dit is een uitgelokte verklaring na tendentieuze ondervraging door de politie.

Klager heeft dit onderzoek gedurende 50 jaar zo uitgevoerd bij sportlui en onderzoeken voor verzekeringen en expertises. Nooit diende daarover iemand een klacht in.

Bovendien vermeldt de journalist nergens dat er in de verklaringen van de vrouwen geen sprake was van seksuele intenties of reacties.

*Tijdens de fietsproef zou de borst van het slachtoffer volgens de verdediging per ongeluk uit haar sportbeha gevallen zijn.*

Klager was naast huisarts ook sport- en verzekeringsarts. In die functies moest hij herhaaldelijk bij sportonderzoeken en voor levensverzekeringen inspanningstesten afnemen met ECG-registratie. Daarvoor moet je elektroden plaatsen ter hoogte van de borst. Bij vrouwen is dat dus ook ter hoogte van de borsten. Aanraking van de borsten, op zoek naar goede auscultatie, behoort tot de normale en vereiste handelingen. In het verleden kreeg klager daar nooit commentaar of kritiek op. De vrouw in kwestie had twee borstprothesen waarop de harttonen niet te horen zijn. Dan moet je als arts wel wat zoeken met je stethoscoop waar die te horen zijn. De journalist vermeldt niet dat de vrouw boven haar beha een topje aan had dat ze gedurende het hele onderzoek nooit heeft uitgedaan, waardoor klager zelfs nooit de kleur van haar beha heeft gezien, laat staan de borst zelf.

De journalist heeft het bij beide patiëntes over jonge vrouwen. Dat klopt niet. De tweede was op het moment van de feiten 56.

*De Orde der Artsen schorste de beklaagde voor twee weken, weliswaar enkel voor seksueel getinte opmerkingen.*

De journalist vermeldt niet dat de Orde der Artsen de medische onderzoeken van klager heeft bestempeld als “lege artis”, dat betekent deontologisch volgens de regels van de kunst en dus correct. Voorts schrijft de journalist dat klager alleen twee weken schorsing kreeg voor ongepaste mondelinge opmerkingen. Die schorsing was totaal onterecht, want er was geen sprake van ongepaste opmerkingen. De Orde heeft de formuleringen en klachten overgenomen uit de valse klacht van de patiënte. Klager sprak de Orde daar meermaals over aan, maar kreeg nooit een antwoord.

*De slachtoffers verklaarden dat de arts hen tijdens een consultatie ongewenst had aangerakt.*

Als een patiënt zich voor een medisch onderzoek aanmeldt bij een dokter is er sprake van een stilzwijgend contract. Noodzakelijke aanrakingen maken deel uit van het medisch onderzoek en van dit contract. Bij een medisch onderzoek kan er bezwaarlijk sprake zijn van ongewenste aanrakingen als de Orde stelt dat het medisch onderzoek deontologisch volgens de regels van de kunst gebeurde.

*Fair play, in het bijzonder ten aanzien van mensen in een kwetsbare situatie*

Gezien zijn beroep en het feit dat klager zeer goed gekend is bevindt hij zich in een kwetsbare situatie.

*Respect voor het privéleven en de menselijke waardigheid*

Klager is al 50 jaar huisarts, hij was erkend sportarts voor o.a. motorcross en gaf 15 jaar lang opleiding aan huisartsen. Hij was goed bekend, een publiek figuur zelfs. Het totaal gebrek aan respect voor zijn privacy heeft hem op sociaal, financieel en psychisch vlak zeer veel schade berokkend, tot en met het verlies van patiënten, vrienden en familieleden.

De richtlijn bij artikel 23 over identificatie in gerechtelijke context zegt dat beperkte identificatie met voornaam, beginletter van familienaam, leeftijd en woonplaats niet voor de hand ligt bij lichte misdrijven. Bij klager gaat het om een licht misdrijf, bovendien na een valse klacht.

Ook het maatschappelijk belang kan niet worden ingeroepen aangezien klager een totaal verbod op medische activiteit opgelegd kreeg. Een waarschuwing voor mogelijk nieuwe slachtoffers was overbodig.

Door de herhaalde volledige identificatie in diverse voorgaande berichten, na elke rechtszitting, wisten de hele gemeente en alle artsen uit de streek om wie het ging.

Daarom is de beperkte identificatie in dit artikel niet op zijn plaats. Zelfs die beperkte identificatie volstaat om klager in de onmiddellijke regio en voor zijn collega's in de grote regio volledig te identificeren.

Klager ging niet in beroep tegen het vonnis van de rechtbank vanwege de kosten en omdat volgens zijn advocaat de beroepskamer in Gent uit jonge magistraten bestaat die zeer streng oordelen over deze materie. Dat betekent niet dat hij akkoord ging met het vonnis.

## **BELGA**

In het artikel schrijft de journalist over een vonnis dat die dag is uitgesproken door de rechtbank van Brugge. Eerder had Belga ook al verslag uitgebracht over de behandeling van de zaak. De journalist volgde de zaak in de rechtbank en had contact met de advocaat van klager. Hij was ook aanwezig bij het voorlezen van het vonnis. Na de uitspraak heeft hij het vonnis ook ingekeken.

### *Waarheidsgetrouw berichten*

Klager voert aan dat het artikel niet waarheidsgetrouw is, maar kan niet hardmaken waar er feitelijke fouten zouden gemaakt zijn.

Voor de beschrijving van de feiten waarvoor de beklaagde terechtstond, heeft de journalist zich gebaseerd op het requisitoir van het Openbaar Ministerie en op het vonnis dat hij heeft kunnen inkijken. Het artikel herhaalt heel wat elementen uit de eerdere artikelen die Belga over de rechtszaak publiceerde.

Klager vindt verschillende zinnen niet waarheidsgetrouw. Hij verwijst bijvoorbeeld naar de volgende zin:

“Tijdens de fietsproef zou de borst van het slachtoffer volgens de verdediging per ongeluk uit haar sportbeha gevallen zijn.” Die zin is nochtans tijdens de rechtszitting uitgesproken door zijn eigen advocaat.

Een andere zin die door klager wordt aangeduid als niet waarheidsgetrouw, is deze: “Door de Orde der Artsen werd de beklaagde enkel voor de seksueel getinte opmerkingen twee weken geschorst.”

In zijn toelichting schrijft klager: “Er wordt niet vermeld dat de Orde der Artsen in beroep (6 artsen en 6 magistraten) mijn medische onderzoeken hebben bestempeld als ‘lege artis’ en dus correct, en dat ik alleen 2 weken schorsing kreeg voor ongepaste mondelinge opmerkingen. En ook dit is totaal onterecht want nooit gebeurd.” Klager bevestigt dus eigenlijk wat de journalist heeft geschreven.

Klager vindt ook dat de journalist had moeten schrijven dat er “geen seksuele intenties of reacties waren”. Maar volgens het vonnis was er wel degelijk sprake van seksuele intenties. Het was net door de seksuele intenties dat de ongewenste aanrakingen strafbaar waren. De journalist heeft overigens duidelijk vermeld dat klager betwistte dat het om seksuele handelingen ging.

Klager heeft geen beroep aangetekend tegen het vonnis. Dat betekent dat hij zich heeft neergelegd bij het standpunt van de rechters.

### *Fair play*

Klager vindt dat Belga de richtlijnen rond fair play niet gerespecteerd heeft en verwijst daarvoor naar zijn eigen kwetsbare positie. De journalist heeft de regels in de Code rond fair play volledig gevolgd. Hij heeft de informatie op een loyale manier bekomen en verwerkt.

Klager verwijst naar het feit dat een journalist volgens de Code geen misbruik mag maken van “zijn hoedanigheid, in het bijzonder ten aanzien van mensen in een kwetsbare situatie zoals minderjarigen, slachtoffers van criminaliteit, rampen en ongevallen, en hun directe omgeving”. Klager is echter de beklaagde in een correctioneel proces en valt dus niet onder de term “mensen in een kwetsbare situatie” zoals beschreven in de Code.

### Respect voor het privéleven en de menselijke waardigheid

De journalist heeft het in zijn artikel over een “78-jarige man uit Torhout”, “een arts” en “M.G.” Er is dus gekozen voor beperkte identificatie. De journalist heeft er bewust voor gekozen om de plaats waar de praktijk van de arts was gevestigd niet te vermelden, omdat de man anders nog gemakkelijker te identificeren zou zijn. Een correctionele rechtbank heeft geoordeeld dat een arts schuldig was aan de aantasting van de seksuele integriteit van twee patiënten. Een dokter is iemand bij wie patiënten zich veilig moeten kunnen voelen. Het gaat dus om zwaarwichtige feiten. Daarom is beperkte identificatie geoorloofd.

Bij de artikelen over de behandeling van de rechtszaak heeft de journalist de initialen van klager niet vermeld, omdat hij toen nog niet veroordeeld was. Klager schrijft dat door “herhaalde volledige identificatie in diverse voorgaande berichten na elke rechtszitting” iedereen in heel West-Vlaanderen wist over wie het ging. Belga kan uiteraard niet verantwoordelijk gesteld worden voor de manier waarop andere media eventueel over deze zaak zouden hebben bericht.

### **BESLISSING**

Het artikel geeft de inhoud van het vonnis en de verklaringen van de partijen tijdens de rechtszitting waarheidsgetrouw weer.

Er is geen sprake van een inbreuk op het principe van fair play, zoals klager voorhoudt. Hij bevindt zich als veroordeelde in een zaak van aanranding niet in een kwetsbare situatie zoals bedoeld in de Code.

De journalist vermeldt de initialen, de leeftijd en de woonplaats van klager in combinatie met het feit dat hij huisarts is. Deze beperkte identificatie strookt met de richtlijn bij artikel 23 van de Code over identificatie van veroordeelden in gerechtelijke context en is geoorloofd.

Aanranding in een arts-patiënt relatie en de veroordeling daarvan zijn van maatschappelijk belang en rechtvaardigen identificatie zoals in het artikel. Er is geen sprake van een inbreuk op het privéleven van klager.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is ongegrond.

Brussel, 4 september 2025